

huruvida detta skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare ges av a) varje enskild formgivning som tidigare har gjorts tillgänglig för allmänheten eller b) varje kombination av kända särdrag i formgivningen från fler än en sådan tidigare formgivning?

2. Är en domstol för gemenskapsformgivning skyldig att behandla en oregistrerad gemenskapsformgivning som giltig enligt artikel 85 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning om innehavaren enbart har angett vad som utgör formgivningens särprägel, eller är innehavaren skyldig att bevisa att formgivningen är särpräglad i enlighet med artikel 6 i den förordningen?

(¹) EGT L 3, 2002, s. 1

Talan väckt den 25 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-351/13)

(2013/C 260/48)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Markoulli och B. Schima)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3 och 5.2 i rådets direktiv 1999/74/EG (¹) av den 19 juli 1999 om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns, genom att inte se till att värphöns från och med den 1 januari 2002 inhyses i inredda burar, och

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 5.2 i direktiv 1999/74/EG är det från och med den 1 januari 2012 förbjudet att inhysa värphöns i icke inredda burar. I artikel 3 i direktivet föreskrivs dessutom att medlemsstaterna ska se till att ägarna eller de som håller värphöns enbart använder sig av inhysningssystem som är tillåtna enligt direktivet för sina värphöns.

Kommissionen gjorde redan år 2011 medlemsstaterna uppmärksamma på deras skyldighet att följa de ovannämnda direktivbestämmelserna. Av de uppgifter som Republiken Grekland lämnade framgick att ett stort antal av dem som äger eller hyser produktionsanläggningar för värphöns inte kunde uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 1999/74/EG före det datum som angavs i direktivet.

Av de uppgifter som Republiken Grekland lämnat i det administrativa förfarandet, och senare uppdateringar av dessa uppgifter, framgår att medlemsstaten ännu inte uppfyllt sina skyldigheter enligt artiklarna 3 och 5 i direktiv 1999/74/EG.

(¹) EGT L 203, s. 53.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Italien) den 27 juni 2013 — Umbra Packaging srl mot Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Mål C-355/13)

(2013/C 260/49)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Umbra Packaging srl

Motpart: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Tolkningsfrågor

1. Är artikel 160 i lagstiftningsdekret nr 259/2003, med stöd av vilken en statlig koncessionsavgift tas ut i enlighet med artikel 21 i den taxa som är fogad till presidentdekret nr 642/1972, förenlig med artikel 3 i direktiv 2002/20/EG, (¹) som föreskriver att på den liberaliserade kommunikationsmarknaden ska den behöriga administrativa myndigheten inte ha en sådan kontrollbefogenhet som den som utgör stöd för att ta ut avgiften av tjänsteanvändarna?

2. Är artikel 3.2 i ministerdekret nr 33/1990 (som artikel 21 i den taxa som är fogad till presidentdekret nr 642/1972 hänvisar till), i dess lydelse enligt artikel 3 i lagdekret nr 151/1991, förenlig med principen om fri konkurrens och med förbudet i artikel 102 FEUF mot att olika villkor tillämpas för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner?

3. Är det förhållandet att storleken på den statliga koncessionsavgiften varierar beroende på om det är fråga om privat eller yrkesmässigt bruk samt att den endast tas ut på abonnemang och inte på kontantkort förenligt med kriterier avseende rimlighet och ändamålsenlighet, och utgör det hinder för att det skapas en konkurrensutsatt marknad?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court of the United Kingdom (Förenade kungariket) den 27 juni 2013 — Public Relations Consultants Association Ltd mot The Newspaper Licensing Agency Ltd m.fl.

(Mål C-360/13)

(2013/C 260/50)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Public Relations Consultants Association Ltd

Motparter: The Newspaper Licensing Agency Ltd m.fl.

Tolkningsfrågor

I ett fall där

- i) en slutanvändare tar del av en webbsida utan att ladda ned den, skriva ut den eller på annat sätt försöka göra en kopia av den,
- ii) kopior av den aktuella webbsidan automatiskt skapas på skärmen och i "internetcachen" på slutanvändarens hårddisk,
- iii) skapandet av dessa kopior är nödvändiga för den tekniska processen vid korrekt och effektiv webbläsning,
- iv) skärmkopian ligger kvar på skärmen till dess att slutanvändaren lämnar den aktuella webbsidan, då kopian automatiskt raderas genom datorns normala funktionssätt,
- v) den cachade kopian finns kvar i cachen till dess att den ersätts av annat material allteftersom slutanvändaren tar del av andra webbsidor, då kopian automatiskt raderas genom datorns normala funktionssätt, och
- vi) kopiorna lagras högst så länge som de i punkterna (iv) och (v) beskrivna normala processerna vid internetanvändning pågår,

ska sådana kopior anses vara (i) tillfälliga, (ii) flyktiga eller utgöra ett inkluderande av underordnad betydelse och (iii) en integrerad och väsentlig del i en teknisk process, i den mening som avses i artikel 5.1 i direktiv 2001/29/EG (¹)?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

Talan väckt den 26 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Slovakien

(Mål C-361/13)

(2013/C 260/51)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Schatz och A. Tokar)

Svarande: Republiken Slovakien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 45 FEUF och 48 FEUF samt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 (¹) av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, genom att inte betala ut jultillägg i enlighet med lag nr 592/2006 till förmånstagare som är bosatta i en annan medlemstat än Republiken Slovakien, och

— förplikta Republiken Slovakien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Jultillägget enligt lag nr 592/2006 är en förmån vid ålderdom i den mening som avses i artikel 3.1 d i förordning nr 883/2004, som även ska betalas ut till förmånstagare som är bosatta utanför den berörda medlemsstaten (i förevarande fall Republiken Slovakien). En nationell bestämmelse kan följaktligen inte begränsa rätten till jultillägget för förmånstagare som är bosatta utanför Republiken Slovakien. Den bestämmelse i den nationella lagen i Republiken Slovakien, som föreskriver en sådan begränsning, strider följaktligen mot artiklarna 45 FEUF och 48 FEUF samt artikel 7 i förordning nr 883/2004.

(¹) EUT L 166, s. 1.